

deles holde mig til, hvad Udvalgets Flertal selv i Betænkningen har anført om, at medens Forhandlingen altid hidtil har drejet sig om de almindelige Principspørgsmaal, som jeg tidligere har berørt, saa er man kun meget lidt eller saa godt som slet ikke kommen ind paa Forhandling om, hvorledes Examenkommissionerne nærmere skulle indrettes, og hvilke Ændringer der ved deres Indførelse maa kræves i den nu brugelige Form for Embedsproverne. En saadan Omorganisation vil imidlertid nepos være af den Bessaffenhed, at den vil trænge til en meget alvorlig Overveetelse og derfor naturligt og helst maa fremtræde i Skikkelse af Forslag til en Lov. Men saameget mindre Grund er der da nu til at lade Spørgsmaalet derom fremtræde i en saadan Tillægsbestemmelse som den, der indeholdes i det første Stykke af Forslaget under Nr. 3. Jeg vil tilføie, som jeg begyndte, at for dem, der ikke kunne opgive Tanken om, at faste Censorer bør staa som en blot midlertidig Indretning, og som ikke ville opgive Haabet om, at disse faste Censorer kunne lede til Examenkommissioner, synes der virkelig at være givet Alt, hvad de kunne forlange, hvis Thinget gaar ind paa det andet Stykke af Forslaget under Nr. 3. Det er derfor, at jeg har tilladt mig at foreslaa en Deling af Afstemningen over dette Ændringsforslag, idet jeg endnu kun skal gjentage, at jeg maa ønske, at Thinget ikke vil gaa ind paa Ændringsforslagets første Del.

Madvig: Jeg skulde ikke i dette Dilemma umiddelbart efterat den høitærede Minister har talt om det Punkt, som ogsaa jeg væsentlig og tilbøielig i samme Retning vil omtale, have taget Ordet, hvis ikke Udvalgets ærede Ordfører havde antydet, at han ønskede, at Mindretallet i Udvalget — og jeg er ene i Minoriteten — vilde udtale sig, førend han fra sin Side paa det øvrige Udvalgs Begue optog det Spørgsmaal, hvormed der alene har været nogen væsentlig Dissens. Jeg skal altsaa væsentlig tale om det Ændringsforslag, som den ærede Minister nu har omtalt; men, førend jeg gaar over dertil, skal jeg blot sige et Par Ord om det første Ændringsforslag,

der angaar Professorernes Indtægter, særlig Godtgjørelsen for Husleie. Jeg skal nu slet ikke sige noget til Anbefaling for dette Ændringsforslag, der er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalgets 5 Medlemmer. Jeg anser det for overflødig, og skulde det anbefales med nogen stærk Kraft, saa skulde det i alt Fald ikke gøres af mig, der selv er Professor; men jeg skal blot give et Par faktiske Oplysninger om dette Punkt, hvilke jeg dog ønsker maa komme frem for Afstemningen. Spørgsmaalet er, om den høist mulige Indtægt for en Professor skal være 3,000 Rd., eller om den ved Tillæget af en Husleieportion skal kunne stige til 3,400 Rd. Jeg skal nu først gøre opmærksom paa, at siden Lønningsloven af 1858 udkom, ere Indtægterne for endel Professorer blevne forringede derved, at Honorarerne for Forelæsninger ere saagodtsom bortfaldne, og at de ifølge Bestemmelserne i denne Lov efterhaanden aldeles ville bortfalde. Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at, naar der i det nu foreliggende Lovforslag gives 100 Rd. i Gjennemsnit som Erstatning for det Sædtillæg, der er tilstaaet ved den tidligere Lønningslov, saa er der paa den anden Side opstillet en forandret Oplysningskala, der medfører, at Professorerne i Virkeligheden ved Tillæget af disse 100 Rd. i den største Del af deres Tjenestetid slet ikke faa Mere, end om Sædtillæget simpelthen var bortfaldet, og man havde beholdt den tidligere Skala. Naar Professorerne ere rykkede nogle faa Aar frem, og indtil de have tjent i over 20 Aar, ville de — idet de stige hvert 5te Aar — ikke erholde nogen Forbedring ved de 100 Rd., der tillægges dem istedetfor Sædtillæg. Men hvad jeg egentlig vilde gøre opmærksom paa, er, at man ikke skal sætte Diet blot paa den høieste Lønning, men paa de Lønningsvilkår i det Hele, der fastsættes for Professorerne, og se, hvad det er, der anses for at være tilstrækkeligt. Der fastsættes en Lønning, der stiger fra 1,600 til 3,000 Rd., hvilken sidste Størrelse ved Husleieportionstillæget atter for nogle af dem, nemlig for de 10 ældst Ansatte, vil kunne stige til 3,400 Rd. Naar blive nu Professorer i Almindelighed ansatte? Efter en Gjennem-